

SLOVENE C

Štev. 17. POLITIČEN LIST ZA SLOVENSKI NAROD. Leto XXXII.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2.
(vhod čez dvorišče nad tiskarno).
Z urednikom je mogoče govoriti le od
10.—12. ure dopoldne.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma
se ne sprejemajo.
Uredniškega telefona št. 74.

V Ljubljani, v petek, 22. januarja 1904.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob polu 6. uri popoldne. — Velja po pošti prejemati:
za celo leto 26 K, za polovico leta 13 K, za četrta leta 6-50 K, za 1 mesec 2 K 20 h. V upravništvu
prejeman: za celo leto 20 K, za pol leta 10 K, za četrta leta 5 K, za 1 mesec 1 K 70 h.
Za pošiljanje v Ljubljani na dom je dostavnine 20 h. — Plačuje se vnaprej.

Upravištvu je v Kopitarjevih ulicah št. 2.
Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. —
Inserati se računajo enostopna petivrstna (dolžina
72 milimetrov) za enkrat 13 h, za dvakrat 11 h, za trikrat
9 h, za več kot trikrat 8 h.
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta
26 h. — Pri večkratnem objavljenju primeren popust.
Upraviškega telefona št. 188.

Višnikar in krošnjariji.

Krošnjarsko vprašanje je postalo v kočevskem okraju po krivdi ali zaslugah — kakor hoče kdo tolmačiti — bivšega liberalnega poslanca in kandidata Višnikarja, eminentno politično vprašanje. S pomočjo nesrečnega krošnjarskega vprašanja je hotel svoji samoljubni osebicici pomagati na poslaniški stolček, kar se pa ni zgodilo. Seveda možu, ki je par let užival čast poslanca, je bilo hudo tembolj, ker je potem padel tudi njegov politični ugled pod ničlo. Ker se je pa mož vrgel ravno na krošnjarsko vprašanje in je bil sklenil to temeljito preštudirati, je mešal dalje in dalje in čakal, kdaj mu to vprašanje prinese zopet kaj političnega dobička.

Toda mož nima sreče — ako bi avanziral rad po Ferjančičevem vzgledu, se bo moral lotiti od druge strani — in danes mu krošnjarsko vprašanje z vsemi dokladami in prikladami preseda. »Ne kliči vraga!« si kliče vsak dan, toliko pameten pa ni, da bi to vprašanje pustil lepo v miru. On pričakuje usmiljenja od nas, pa ga sam s seboj prav nič nima in se muči s takimi stvarmi, ki jih ne more prebaviti, kakor je v tem slučaju krošnjarsko vprašanje.

V zadnjem članku — zaradi katerega se ni mogel udeležiti seje okraj. šol. sveta; toliko dela mu je dalo krpučanje tistih vrstic, — katere je priobčil v »Narodu« dne 14. t. m., pa piše, da je bilo toliko vika in krika zaradi tega nepotrebno (seveda ne gospod svetnik, ampak delo je potrebno), in potem prizna, da to ni bilo delo za kmeta, ampak lov na kmeta. To smo mi že zdavnaj vedeli, kake namere ima Višnikar s krošnjarstvom, ali da je tako nespameten, da bo to tudi priznal, nismo pričakovali. Pa kaj čemo, saj je znano, da imajo tudi veliki ljudje slabe trenutke in v takem trenutku je g. svetnik izbrbral dragoceno priznanje, da je bilo menda njemu krošnjarsko vprašanje samo lov na

kmeta. Hvala, g. svetnik, za tako priznanje. Vi ste začeli vso stvar bagatelizovati kot malenkostno in nevredno kakega krika, a drugi, ki nimamo plač sodnijskih svetnikov in poznamo krošnjarsko bedo, vemo, da stvar ni malenkostna, in smo vam hvaležni, da ne pustite, da bi stvar zaspala.

Vse je bilo lov na kmeta!
V zadnjih sejah prejšnjega deželnega zbora je bilo, ko je gospod Višnikar izpustil tisti znani izvorni govor v prilog krošnjarjem, da si je vedel on in vsa zbornica — zato so se mu nekateri drž. poslanci posmehovali! — da o krošnjarstvu odločuje samo državni zbor. Tisti izvorni govorček je dal kandidat Višnikar pred zadnjimi volitvami v nemškem in slovenskem jeziku razširiti po volilnem okraju, a poleg tistega govora so razširjali liberalni agitatorji laž, da so kandidatje katoliško-narodne stranke nasprotniki krošnjarjev. Slovenskim volilcem smo kmalu pojasnili, da se deželni zbor ne bo nikdar pečal s krošnjarstvom kot takim, ker samo državni zbor o tem odločuje, in smo povedali, da je tako govorjenje samo sleparija, razširjanje tistega govora samo značilni »lov na kmeta« od strani liberalnega kandidata. Nemške velilce so pa bili ravno s tistim govorčkom gospoda Višnikarja agentje, učitelji in gostilničarji tako preparirali, da so kompaktno živi in mrtvi glasovali zanj kot en mož.

Tisti lov se je bil za gospoda Višnikarja kaj slabo obnesel. Tisto so pa agitatorji vedeli, da kolikor je med volilci tako kratkovidnih, da sedejo na tako slab lim, mu ostanejo za vse slučaje, zato je pogumno »jagal« dalje, da bi še katerega kmeta dobil. Poznavač mržnjo državnih poslancev, zlasti dunajskih, napram krošnjarjem, je pričakoval, da bo zbornica novi krošnjarski zakon za naše krošnjarje neugodno rešila. Mož ni računjal na neumorno delavnost katol. narodnih poslancev in njihovo spretnost, da so navzlic antipatijam državnih poslancev do krošnjarjev vendar dosegli v novem za-

konu za naše krošnjarje še večje ugodnosti, kakor jih pozna stari zakon. Gosp. Višnikar ni mogel pregruntati, kako se je to zgodilo, pa je bil nekaj časa kakor odrevenel. K vsi sreči je pa prišel takrat v veljavo sklep deželnega odbora, in od krošnjarjev, ki so bili prej doklad prosti, so začeli pobirati naklade. In glejte, tisti mož, ki danes pravi, da je zaradi teh naklad ves krik in vik pretiran, da je samo lov na kmeta, je zasukal in začel praviti ljudstvu: »To so zakrivali katol. narodni poslanci! To so pridobili vaši poslanci!« in se je smejal v pest, ko so njegovi ljudje à la Pirker, Spende itd. na ta način krošnjarje hujskali. Pa je bilo precej razburjenja! Kmalu se je pa izvedelo, kako stoji stvar, — in ljudem se je povedala resnica, da so to zakrivali liberalci v deželnem odboru. In tako ni šel Višnikarju »lov na kmeta« dobro od rok. No, potem je pa prišel še deželni zbor, in dr. Susteršič je stavil s tovarišem Jakličem predlog, naj se te doklade odpravijo, in občine so tudi prosile. Sklican je bil tudi občinski odbor v Ribnici, da sklene peticijo. Pristaši katoliško-narodne stranke so očitali, da so zakrivali te naklade liberalci, a Višnikar je odgovarjal z »ni res« itd. Da bi svojemu dokazovanju dal več veljave, je obljubil 200 K ribniškim revežem, kdor mu dokaže, da so zakrivali doklade liberalci. Da bi katoliško narodnim poslancem sapo zaprl, je pa še dr. Schiffrer 200 kron obljubil. (Danes se gotovo kesal!)

Potem je dr. Susteršič na shodu v Ribnici pojasnil vso stvar, kakor je, in od gospoda Višnikarja so se začele tirjati obljubljene kronce. E, mar menite, da so mu šle kronce iz žepa? Ne, povabil je samega gospoda dr. Tavčarja, ki naj bi utajil vso stvar, rehabilitiral Višnikarja, da bi vendar tako kak lahkovoren kmetič ostal v Višnikarjevem ravneljnu. Po tistem shodu je bilo Višnikarju nekaj odleglo in morda bi bilo boljše zanj, ko bi ne bil dr. Susteršič obelodanil tistega pojasnila o krošnjarstvu in liberalnemu sleparstvu v tej zadevi. Od tedaj

tudi noben liberalci v Ribnici ni več tako zabit, da bi ne vedel, da sta Višnikar in dr. Schiffrer dolžna obljubljeni krone plačati. Torej sedaj, ko se je jima dokazalo, da so liberalci naklade za krošnjarstvo zakrivali, sta pa ta dva moža snedla obljubo. Kdo bo še g. Višnikarju zaupal, kadar bo spet krošnjariji po okraju? Kmetje in krošnjariji gotovo ne! In v tem članku, ki ga je z velikim trudom zmašil, prebral v občinski seji in obelodanil v »Slov. Narodu«, pa tudi večnetaji, da bine bili liberalci naklad zakrivali, ampak samo bagatelizira vso stvar, češ, da je v ribniškem in velikolaškem okraju lani bilo samo 40 krošnjarjev (tega mu seve nihče ne verjame), a v celem okraju okroglo 900 (a jih je bilo gotovo več!). Dela se, kakor bi se šlo samo za krošnjarje velikolaškega in ribniškega okraja, ne pa tudi za kočevski okraj. Gre se za krošnjarje vseh privilegovanih okrajev. In če vzamemo samo kočevski okraj, v katerem se je izdalo po Višnikarjevi trditvi do decembra 900 krošnjarskih licenc, je vendar to vprašanje vitalnega pomena za 900 družin. Višnikar se dela, kakor bi se katoliško-narodna stranka brigala samo za krošnjarje velikolaškega in ribniškega sodnega okraja. To ni res! Nam so vsi krošnjariji — tudi če niso bili naši volilci, kakor n. pr. nemški Kočevci — pri srcu, za vse se potegujemo, ker se vsem godi krivica in škoda. Krošnjarsko vprašanje je za nemške in slovenske občine v kočevskem okraju še veliko večjega pomena, kakor za občine ribniškega in velikolaškega okraja. Za nas to vprašanje ni samo lov na kmeta, ampak gospod Višnikar jih je hotel s tem vjeti. Toda danes ni tak lov več lehak, kar gospod Višnikar z nevoljo čuti

Vsak trezen človek — celo tisti, ki so v najbližji okolici Višnikarjevi, spozna, da

LISTEK.

Od vzhoda.

I.

Ves širni svet zre danes tja daleč na vzhod, kjer morda v najkrajšem času zavihra divji ples — vojska med Rusi in Japonci, ako se nenadoma razmere kako ne ublaže. In zdaj je prilika, da se nekoliko seznanimo z življenjem ondotnega ljudstva. Tu podajamo nekaj sličic:

V deželi neverjetnosti.

Velike razlike so med našimi nazori in življenjem ter življenjem in nazori Japoncev. Japonci so moderni Epikurejci, narod, ki zna, kaj je »carpe diem«. Japonska hiša ni nič drugega nego prazna lupina, katera se po potrebi razdeli na več oddelkov, ki jim nadomeščajo naše sobe. Kakor stari Grki, tako tudi Japonci redkokdaj mislijo na svojo hišo, ki je preprosta, majhna in kaj malo vredna. Nasproti pa Japonci skrbe z vso vnemo za javna poslopja, katera okraše s krasnim lepotičjem. Naj je

Japonec še tako bogat, svoje hiše ne bo bolj okrasil nego z enim samim umotvorom . . . Japonci nimajo ne kruha, ne postelj, ne čevljev in nikakih hlač. Moški in ženske nosijo mesto tega mnogo suknj drugo vrh druge — te suknje imenujejo »kimons«.

V sobah Japonci nimajo navadno ne oken in ne hišne oprave; za omare, da vanje devajo obleke, rabijo zaboje, katere nalože drug nad drugega. V japonski kuhinji ne vidiš ne ognjišča, ne loncev, ne ponev, ne predalcev za moko, ne moke in ne kuhinjske mize. V svojih sobah nimajo ne mize in ne stolov. V japonski hiši najdemo samo plahte, peč, v kateri žari oglje, da si morejo greti roke, majolko za čaj, eno ali dve blazinici in spalno odejo. V vsprejemni sobi vidimo — še naslonjač pri peči — zovejo ga »kakemono« —, tehtnico za riž in, če hiša stoji že trideset let, polico — za orožje. Na Japonskem raste vsepolno — črešenj in sliv; a Japonci jih ne sade radi sadu. Črešnje sade le radi cvetja. — — — Japonci ne znajo kleti, njihovi otroci pa niso muhasti. Japonci ne poznajo izrazov »da« in »ne« — temu pa je vzrok

njih izvenredna uljudnost; kajti uljudno ni, da bi bil kdo prenatandčen.

Ta pravilnost pa spravi dostikrat človeka v vidno zadrego, ako stopi v kako japonsko prodajalnico, da bi si kupil žepnih robcev. Služabniki ga pozdravljajo, dokler ne zaželi, naj vstanejo in naj blagovolijo izraziti svoje misli, kaj hoče. Ko vstanejo, prosijo, naj jim zahtevo ponovi in mu ponudijo pet čaš čaja, ki ga izpije po japonski navadi brez mleka in sladkorja. V prodajalnicah imajo tudi osoljeno črešnjevo cvetje. Ko izjavi kupovalec kaj želi, zapove to lastnik prodajalnice svojim služabnikom. Služabniki pa šepetajo, si drgnejo kolena in premikajo glave. Nato hité proč in se vrnejo z blagom, ki je zavito v zelene, svilnate ali bombaževe robce. Nikdar ne pusti Japonec kupovalca v svojo zalogo, ker potem bi ta takoj izbral in bi prehitro končala kupčijo, mesto da ga prodajalec pogoščuje polovico dneva, ter mu nudi toliko — čaja, da bi se lahko v njem kopal.

Japonska uljudnost zahteva, da se pri obedu opraviči s posebnimi besedami za vsako jed, katere kdo ne je. Toda to mu

pomaga toliko kakor nič. Ko zapušta gost hišo pogostovalčevu, mu pri vходу izroči »mousmee«, celo naročje malih lesenih šatulj, v katerih so varno spravljena vsa jedila, katerih ni mogel pojesti, da jih nese svoji obitelji. In etiketa zahteva dalje, da gost mora vzeti v zabojčkih spravljena jedila ter jih lahko izroči potem gospodarjevim služabnikom, kakor hitro je toliko od hiše, da ga gospodar ne vidi. Japonci imajo tudi o postrežbi jako čudne pojme; mesto da bi bilo zanje kako poniževanje, če stopijo v službo, jim je to v čast.

Samoobsebi pa je umevno, da mora višji japonski služabnik biti dobro olikan in popolno poznati etiketo, da more toliko časa zabavati gosta svojega gospodarja, dokler tega ni doma. In pri tem se navadno vrše naslednje ceremonije:

Služabniki si najpreje drgnejo koleno, nekaj šepetajo in se priklanjajo do tal, na kar povabijo gosta, da izvoli sestiti — na desko, ali da jasneje govorim, na kljuko z ravno blazinico. Nato ponudi služabnik gostu pet čaš čaja — pri Japoncih je glavno število čajevih čaš in ne število gostov — in

protislovja. Dr. Potočnjak izjavi, da z ozirom na izpoved te priče ne zahteva, naj bi se zaslišali povabljeni poslanci narodne stranke. Milićeva izpoved zadostuje, ker dr. Potočnjak išče le pravico, ne pa senzacije. Državni pravdnik pripomni, da se dr. Potočnjak brani novih prič, ker bi morda izpovedale proti njemu. Obtoženec odločno temu ugovarja ter sam zahteva, naj se zaslišijo poslanci. Poslanec grof Erdödy in Barlović ne vesta nič posebnega. Izpoved poslanca Gavranica pa je bil mrzel curek proti obtožbi. Gavranic namreč izpove, da mu je poslanec Popović pravil, kako je k njemu prišel Milić in mu ponujal vso izdajo brošure, da jo uniči. (Veliko začudenje.) Priča Milić vse to odločno taji, s tem pa je vsa verodostojnost te priče popolnoma omajana.

—v— **Zagreb, 22. jan.** Danes je državni pravdnik pričel svoj govor, vzdržujoč vse točke obtožbe proti Potočnjaku. Kot obtežljivo je naglašal obtoženčevo inteligenco in opevano dejanje.

Dunaj, 22. jan. V delegaciji je Dobernig pozdravljal zvezo z Nemčijo, kar je nemška želja. Dejal je, da je to ideal njegove stranke, ki bo delovala za še ožjo zvezo z Nemčijo. Priporoča tudi zvezo z Italijo, je zadovoljen s politiko na Balkanu, izraža pa bojazen, da dobé Madjari koncesije na avstrijske stroške. Dobernig pa ni zadovoljen z ukazom vojnega ministra glede polkovnega jezika. Grof Zedwitz naglašuje dobre razmere med Avstrijo in sosednimi državami, obžaluje nedelavnost drž. zbora, ki bi moral pripraviti trgovinske pogodbe, ter želi, da se kmalu zboljšajo parlamentarne razmere.

Dunaj, 22. jan. V današnji sejo delegacije je prinesel poslanec Schneider čevlji, katerega je kazal delegatom kot dokaz, kako slaba je sedanja vojaška dobava pri židovskih tvrdkah. V današnji seji bo govoril tudi dr. Šusteršič.

Dunaj, 22. jan. Danes se je uradno proglasilo imenovanje profesorja dr. Celestina Endrici-ja škofom v Tridentu.

Dunaj, 22. jan. Körber je imel daljši pogovor z dr. Začekom radi moravskih zadev.

Budimpešta, 22. januarja. Seja ogrske zbornice je bila danes o imunitetni zadevi poslanca Lenghyela jako hrupna. Končno je bil sprejet predlog poročevalca, naj se poslancu Lenghyelu izreče graja in naj se to z lepaki naznani v njegovem volilnem okraju. Ob 9. uri dopoldne je zahtevala obstrukcija tajno sejo, ki se je takoj pričela. Opolodne je dobil predsednik neko pismo, v katerem se mu naznanja, da leži v kleti tik pod zborovalno dvorano 3 kg. dinamita, ki bo ob 1. uri popoldne zletel v zrak. Predsednik je v silnem strahu vse odredil, da se prepreči nevarnost. Iskali so dinamit po vseh kotih, a našli ga niso nikjer.

—v— **Zagreb, 22. januarja.** Dež. zbor se snide v ponedeljek ter prične proračunsko razpravo, ki utegne trajati deset dni.

Gorica, 22. jan. Ob 9. uri dopoldne je v svoji vili umrla baronica Spaun, soproga poveljnika avstrijske mornarice, barona Spauna.

Lovran, 21. jan. V tukajšnji hrvatski občini je zmagala pri občin. volitvah italijanska stranka.

Rim, 22. jan. „Agenzia libera“ pravi: Ako se Turčija ne bo z izvedbo reform požurila, bodo države napravile z vojnimi ladijami demonstracijo pred Carigradom.

Inomost, 22. jan. Tukajšnji akademski klub namerava napraviti akcijo proti temu, da bi meščanski učitelji bili imenovani profesorji na učiteljskih, ker izmed profesorjev na učiteljskih je 60 odstotkov meščanskih učiteljev in 40 odstotkov akademikov.

Pariz, 22. januarja. Danes je bila v državni zbornici hrupna seja radi izgona vladi neljubega katoliškega elzaškega poslanca Delsorsa iz Francije. Galerije so bile natlačeno polne. S tem, da je vlada izgnala iz Francije Elzacija, je naletela na odpor celo pri mnogih svojih dosedanjih prijateljih, ker smatrajo Elzacija še vedno za francosko last. Viada je delala z vso silo, da dobi zaupnico. Liga patrijotov je sklenila, da imena onih poslancev, ki bi v tem slučaju glasovali z vlado, kot izdajalce domovine ožigosa na lepkih po celi Franciji.

Društva.

(Rokodelski pomočniki v Kranju) prirede v nedeljo, dne 24. januarja, ob 8. uri zvečer, plesni venček v prostorih slavnega »Bralnega društva« in »Gorenjskega Sokola«. Vstopnina 60 h za osebo, 160 K za družino. Čisti prebitak je namenjen revnim rokodelskim pomočnikom. Pri plesu svira kranjska meščanska godba.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 3662 m, srednji zračni tlak 736.0 mm

Dan	Čas opazovanja	Stanja barometra, v mm.	Temperatura po Celsiusu	Vetrovi.	Nebo	Padačina v 24 urah
21	9. zveč.	739.5	2.1	sl. jug	obl.	
22	7. zjutr.	742.0	0.9	sl. jzh.	obl.	0.0
	2. popol.	743.8	1.0	sr. jvzh.		

Srednja večerajšnja temperatura 2.0°, normale -2.3°

Dunajska borza

dne 21. januarja.

Skupni državni dolg v notah	100.65
Skupni državni dolg v srebru	100.65
Avstrijska zlata renta 4%	120.55
Avstrijska krona renta 4%	100.70
Avstrijska inv. renta 3 1/2%	93.15
Ogrska zlata renta 4%	118.94
Ogrska krona renta 4%	99.10
Ogrska inv. renta 3 1/2%	91.—
Avstro-ogrsko bančne delnice	16.00
Kreditne delnice	676.25
London vista	239.60
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. v.	117.10
20 mark	23.43
20 frankov	19.04
Italijanski bankovci	95.25
C. kr. cekini	11.32

Zahvala.

Podpisano županstvo ima prijetno dolžnost se v imenu občinskih ubožcev, kakor tudi cele občine ob priliki smrti Jerneja Dovžana najtopleje zahvaliti prečastitim usmiljenim sestram sv. Vincenca tukajšnje c. kr. kaznilnice za brezplačno postrežbo in hrano istemu, kakor tudi drugim tukajšnjim ubožcem, s prošnjo, da bi taistim bile zmerom tako toplo naklonjene.

Županstvo Begunje, Gorenjsko
dne 19. januarja 1904.

Josip Sodja,

100 1-1 župa.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrsne

vizitnice

oo niski ceni

Gospodična,

katera bi bila tudi sama
zmožna voditi trgovino
z manufakturn. blagom

sprejme se takoj v službo!

Več o tem pové upravništvo „Slovenca“. 30 12

Prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom uljudno naznanjam, da imam zelo veliko zalogo

cerkvenih posod in orodja.

Zaradi pomanjkanja prostora **prodam prav zelo poceni več lepih lestencev, svetilnic, kelihov** itd.

Prosimo prečastite gospode župnike, naj si blagovolijo ogledati.

Naročena dela se izvršé **pravično v najkrajšem času.**

Slavnemu občinstvu pa priporočam lepa in praktična svetila za električno luč.

Priporočam s spoštovanjem

Leopold Tratnik,

1118 43 pasar
Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 27.

Izborna

pijača

je 1697 10-6

Talanda-Ceylon-čaj

Ne učinkuje vznemirljivo, marveč pomirljivo na duha in telo.

Štev. 1 v zavojih od 20, 50, 125 vinarjev.
2 " " " 24, 60, 150 " "
3 " " " 32, 80, 200 " "

v vsaki večji drogueriji in trgovini za špecerijo

Laki za kočije, podstavke

in **razkrojljivi laki** tvrdke W. Harland in sin v Londonu so izmed vseh lakov, kar se jih izdeluje na Angleškem, priznано najboljši, ker se hitro suše ob vsakem letnem času in dajo izredno krasen lesk. Ti laki so najtrpežnejši in ne povzročajo niti marog, niti ne postanejo blede. Dobé se po tovarniški ceni pri tvrdki **BRATA EBERL v Ljubljani**, Františkanske ulice.

Vnanja naročila proti povzetju. 9 11-4

Na staro strelišče!

Jutri, v soboto, ob 8. uri zvečer

predpušna veselica

Podpornega društva delavstva c. kr. glavne tobačne tovarne

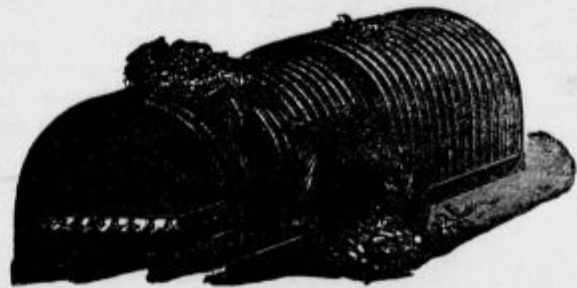
združena s

plesnim venčkom
v dvoranah starega strelišča.

Svira vojaška godba. — Skupine žensk v narodni noši.

Vstopnina za člane 40 v., za nečlane 1 K.

Prijatelji delavstva in dobre zabave se vabijo, da gotovo pridejo!

Ščiti za krste,

da se iste v grobu ne stlačijo,
najcenejše in najpopolnejše nadomestilo za zidano grobnico.

Vis. c. kr. ministrstvo nofr. zadev jih je odobrilo in dopustilo, da se smejo uporabljati po vseh glavnih mestih.

Posebno se pripravljajo z ozirom na bližnjo otvoritev novega pokopališča in s tem zvezana prenašanja nanj.

V zalogi jih ima: 1509 8

pogrebni zavod Frana Doberleta v Ljubljani.

Varstvena znamka.

Poskusite pristni rastlinski likér „Florian“

Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.

Ogreva* in oživlja teló,
Budí tek in prebavo,
Daje dobro spanje.

Lastnik:

Edmund Kavčič v Ljubljani.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno. 1741 16

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarična delniška družba

„MERCUR“

L. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Ströbelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kurzih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni nasveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnih. 134 285